

[Miljøministeren]

fyldt, er, at disse undersøgelser tager hensyn til *alle* de dannede PCDD og PCDF (og ikke kun 2, 3, 7, 8-TCDD) og til, at stofferne også kan nå mennesker via afgrøder, mælk og kød (og ikke kun via indåndingsluften). Disse undersøgelser er således vigtige for de overvejelser, som angår menneskers mulige udsættelse for PCDD og PCDF fra forbrændingsanlæg. Et andet vigtigt element i disse overvejelser er de sprednings- og deponeringsberegninger, som er foretaget af miljøstyrelsen.

De pågældende to referencer er: »Bundesamt für Umweltschutz (1982): Umweltbelastung durch Dioxine und Furane aus Kommunalen Kehrichtverbrennungsanlagen. Schriftenreihe Umweltschutz, 5, Bern, Schweiz« og »Olie, K. et al. (1983): Formation and Fate of PCDD and PCDF from combustion processes. Chemosphere, 12(4), 627-636«.

Hvad angår den toksikologiske vurdering af PCDD og PCDF, er denne foretaget på grundlag af en lang række *andre* undersøgelser.

Som det fremgår af bilaget til dioxinrapporten (side 17), kan der for 2, 3, 7, 8-TCDD (»Sevesodioxin«) fastsættes et nuleffektniveau for langtidsvirkninger i forsøgsdyr på 1 nanogram/kg legemsvægt/dag. Det umiddelbart vigtigste baggrundsmateriale er:

»Kociba, R. J. et al. (1978): Results of a two-year chronic toxicity and oncogenicity study of 2, 3, 7, 8-tetrachlorodibenzo-p-dioxin in rats. Toxicology and Applied Pharmacology, 46, 279-303«.

»Murray, F. J. et al. (1979): Three generation reproduction study of rats given 2, 3, 7, 8-tetrachlorodibenzo-p-dioxin (TCDD) in the diet. Toxicology and Applied Pharmacology, 50, 241-252«.

Der er naturligvis indgået en lang række andre undersøgelser ved denne vurdering. Der kan f.eks. henvises til følgende oversigtsartikel:

»Kociba, R. J. & Schwetz, B. A. (1982): Toxicity of 2, 3, 7, 8-tetrachlorodibenzo-p-dioxin (TCDD). Drug metabolism Reviews, 13(3), 387-406«.

For at relatere toksiciteten af de øvrige PCDD og PCDF til 2, 3, 7, 8-TCDD er der som nævnt i bilaget til dioxin-rapporten (side 18 og tabel 10, side 20) opstillet omregnings-

faktorer for de enkelte isomergrupper til udregning af de såkaldte »2, 3, 7, 8-TCDD-ækvivalenter«. Som det fremhæves i bilaget (side 18), er alle stofferne inden for hver enkelt isomergruppe tillagt samme toksicitet som den mest toksiske isomer. Dette er gjort for at være på den sikre side, idet den helt nøjagtige fordeling af de enkelte isomerer inden for den enkelte isomergruppe ikke er tilstrækkeligt undersøgt. Også her er der tale om et omfattende materiale. De umiddelbart vigtigste referencer er:

»Poland, A. et al. (1979): Studies on the mechanism of action of the chlorinated dibenzo-p-dioxins and related compounds. Annals New York Academy of Sciences, 320, 214-230«.

»Bradlaw, J. A. et al. (1980): Comparative induction of aryl hydrocarbon hydroxylase activity *in vitro* by analogues of dibenzo-p-dioxin. Fd Cosmet. Toxicol., 18, 627-635«.

»Yoshihara, S. et al. (1981): Inductive effect on hepatic enzymes and acute toxicity of individual polychlorinated dibenzofuran congeners in rats. Toxicology and Applied Pharmacology, 59, 580-588«.

»Bandira, S. et al. (1984): Polychlorinated dibenzofurans (PCDFs): Effects of structure on binding to the 2, 3, 7, 8-TCDD cytosolic receptor protein, AHH induction and toxicity. Toxicology, 32, 131-144«.

Omregningen af det totale dioxinudslip til »2, 3, 7, 8-TCDD-ækvivalenter« er foretaget med baggrund i kemikaliekontrollens analyser af røggas fra Vestforbrændingen, Nybro ved Varde, sammenholdt med ovennævnte reference af »Olie et al.«.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om finansiering).
(Fremsat 27/3 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Vi har her et lovforslag til første behandling, som er resultatet af dels udvalgsarbejdet, dels ministerens egne overvejelser og vist